

Της ΝΑΤΑΛΙ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ

Οι χώροι, λένε, μαρτυρούν την προσωπικότητα των κατόχων τους. Να κι ένας που την... Βροντοφωνάζει. Στοιχεία-«κωδικοί»: Δίσκοι, κασέτες, ηχογραφήσεις, πιάνο, κόκκινο καναπέ, αεροφωτογραφία της Νέας Υόρκης, ένας μεγάλος Λούκι Λουκ, η φωτεινή επιγραφή του «Τέξας», ένας στραπατσισμένος προφυλακτήρας και δεκάδες άλλα «ενθύμια».

Κοντά σ' όλα αυτά ο Λουκιανός Κηλαπδόνης (φυσικά και πρόκειται γι' αυτόν) πρόσθεσε το πιο πρόσφατο απόκτημά του: μινιατούρες μιας ολοκληρωσής μπάντας μαύρων μουσικών. Τα, εντυπωσιακά σε λεπτομέρεια, κουκλάκια είναι, μαθαίνουμε αργότερα, δώρο της Τζένης, πιστής, μαζί με την οικογένειά της, θαυμάστριάς εδώ και χρόνια. Τόσο πιστής ώστε να εμπνευστεί το κατάλληλο δώρο την κατάλληλη στιγμή. Η μαύρη μπάντα ήρθε μαζί με την κυκλοφορία του δίσκου «Νέα Κυψέλη-Νέα Ορλεάνη» για να θυμίζει από το ράφι της τη συνεργασία του Λουκιανού με την «Πρεζερβέισον Χολ Τζαζ Μπαντ». Σε ένα διάλειμμα ανάμεσα σ' αυτή την μπάντα (η συνεργασία με την οποία προηγήθηκε) και σε μία ακόμα, τους Έλληνες «Μπλουζ Φάμιλι» (η συνεργασία με τους οποίους έπεται για μία σειρά κοινών συναυλιών), ακούμε το Λουκιανό Κηλαπδόνη να περιγράφει τις εντυπώσεις του από τους «Πρεζερβέισον» και τη Νέα Ορλεάνη με τα χαλαρά μπαράκια και τα περίεργα έθιμα. Σαν κι εκείνο που θέλει τους κατοίκους να αποχαιρετούν τους δικούς τους χορεύοντας...

—Είναι εντυπωσιακό, νομίζω, ότι ακόμα και στις κηδείες στη Νέα Ορλεάνη η μπάντα παίζει χαρούμενους σκοπούς...

«Αυτό είναι εμφανές και σε ένα κομμάτι που έχω μέσα στο cd με τίτλο "Έλα νάβει βα'". Βασίζεται σε ένα αυθεντικό κομμάτι θρησκευτικού περιεχομένου, με τίτλο "Τζαζ ε κλόουζερ γουάκ γουαϊν", που παίζεται στις κηδείες στη Νέα Ορλεάνη. Στην αρχή είναι αργό, αλλά ύστερα, όταν ο κόσμος επιστρέφει, εμπνεύεται χαρούμενα σαν τσάρλεστον. Είναι μέσα στις προδιαγραφές αυτής της μουσικής να κάνει τους ανθρώπους χαρούμενους».

«Δεν μπορώ την κλάψα»

—Κι εσείς έχετε χρησιμοποιήσει ανάλαφρη μουσική και χιουμοριστικούς τόνους θίγοντας σοβαρά προβλήματα...

«Δεν μπορώ την κλάψα. Επίσης πιστεύω ότι το πάνθεμα ενός θέματος σκληρού στο στίχο, με μουσική φαινομενικά χαρούμενη βγάζει ένα αποτέλεσμα πολύ πιο οδυνηρό. Το διαπίστωσα πρώτη φορά στη δουλειά του Μίκι, ότι για πολύ λυπημένα θέματα χρησιμοποιούσε χαρούμενες μουσικές και το αποτέλεσμα ήταν πολύ πιο σκληρό. Τα μισά τραγούδια του "Επιταφίου", αν αφαιρέσει κανείς το στίχο, μπορεί να τα φανταστεί σαν χαρούμενα τραγούδια. Σκέφτομαι ότι αυτό θυμίζει κηδεία μέσα στην νύχτα του Αυγούστου. Το θεωρώ πολύ πιο σκληρό από μια κηδεία με βροχή».

—Τι είναι αυτό, όμως, που κυρίως σας συνέδεσε με τη μουσική των «Πρεζερβέισον»;

«Κάποια τέτοια ακούσματα τα κουβαλάω στη μουσική μου, όπως έχω επιρροές κι από επτανησιακά κι από ελαφρά κι από βαλαάκια. Τα κομμάτια που διάλεξα για να τα παίξουμε με τους "Πρεζερβέισον", ήταν αυτά που είχαν τις προϋποθέσεις για να παιχτούν από μια τέτοια μπάντα. Και, παρότι αυτή η μπάντα δεν παίζει κομμάτια άλλων συνθετών, τους ήρθαν απλά, βατά. Δεν τους δυσκόλεψαν, δεν είχαν απορίες και τα χειρίστηκαν με τον τρόπο που χειρίζονται και δικές τους μελωδίες».

—«Νέα Κυψέλη-Νέα Ορλεάνη». Οι ενδιάμεσοι σταθμοί ποιοί ήταν;

«Σταθμός πρώτος: άρχισα πιάνο στα 5 μου χρόνια. Δεύτερος σταθμός όταν, γύρω στα 13-14, άρχισα να γράφω τις πρώτες μουσικές, που είχαν σαφώς επιρροή και από τζαζ. Επόμενος σταθμός θα έλεγα πως ήταν το '73, με το "Μικροαστικά": υπάρχει ένα κομμάτι εκεί, το "Σε πάρτι του '50", όπου για πρώτη φορά είχα προσπαθήσει να βρω μουσικούς να παίξουν τζαζ, σε μια εποχή που τα πνευστά ήταν σχεδόν χωρίς δουλειά στην Ελλάδα, αφού το κίνημα Θεοδωράκη, Χατζιδάκι, Ξαρχάκου δεν τα χρειαζομολούσε. Επόμενος σαφής σταθμός είναι η "Μέντια Λουζ". Όλος ο δίσκος έχει αναφορές τέτοιου είδους. Αναφορές στην τζαζ γενικότερα, γιατί ο ήχος εκεί είναι κυρίως ήχος της Νέας Υόρκης. Σαξόφωνο, δηλαδή - ενώ σαξόφωνο δεν υπάρχει στην μπάντα των «Πρεζερβέισον». Μετά έρχεται το πάρτι στη Βουλιαγμένη, όπου η βραδιά ξεκίνησε με τη Νέλη τη Σεμιτέκολο, που έπαιξε στο πιάνο Σκοτ Τζόβλιν, και αμέσως μετά με μια μπάντα με

Λουκιανός Κηλαπδόνης: Από τα «Μικροαστικά» στο «Νέα Κυψέλη-Νέα Ορλεάνη»

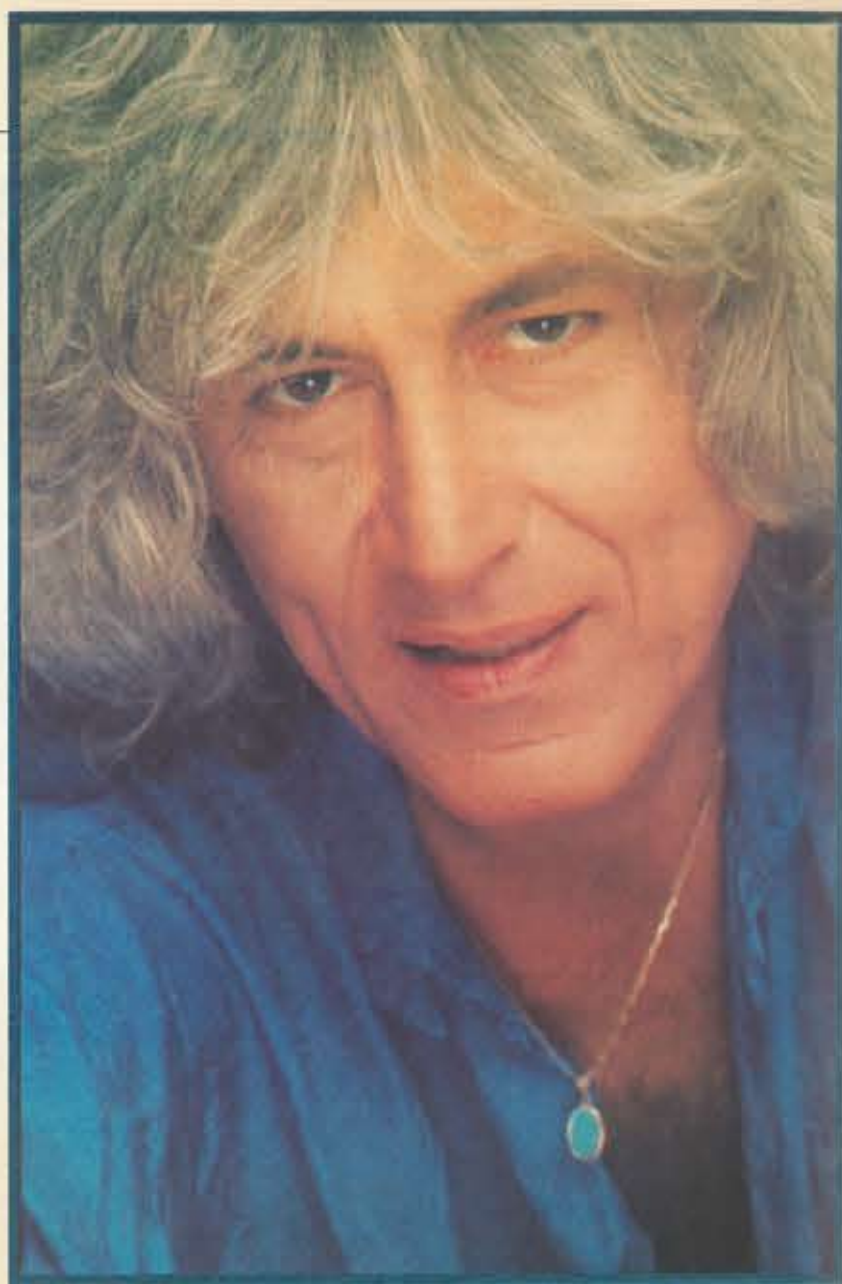
«Ζούμε ένα μπάχαλο που δεν ελέγχεται»



πνευστά που έπαιξε Γκλεν Μίλερ. Στις επόμενες δουλειές μου μπορώ να θυμηθώ μερικά τραγούδια, όπως το "Βουλιαγμένη" που έχουν σχέση με αυτό τα ακούσματα...».

—Ηταν δηλαδή «γραμμένο» ότι κάποτε θα συνεργαστείτε με την μπάντα ή ότι θα κάνετε, τέλος πάντων, μια ανάλογο δουλειά...

«Ερχόταν από κάπου και ολοκληρώθηκε. Όταν έγραφα τη "Βουλιαγμένη" ή το "Για ένα κλαρίνο" και τα έπαιζαν Έλληνες μουσικοί, σκεφτόμουν ότι πολύ καλά τα παίζουν, αλλά ότι θα ήθελα κάποτε να τα ακούσω από μία



Αυτό που μπορώ να φανταστώ είναι ότι σε κάποιο χώρο, σε ένα τζαζ κλαμπ ή κάποιο αλλού, θα εμφανιστούμε μια εβδομάδα μαζί. Να παίξουμε ένα χαλαρό δωρο με την ατμόσφαιρα που εκείνοι ξέρουν να δημιουργούν. Με ανοιχτά τα φώτα της πλατείας να βλέπουμε τον κόσμο. Αυτό είναι ακόμα ένα κοινό στοιχείο που έχουμε με την μπάντα. Θέλω τα φώτα ανοιχτά για να βλέπω τον κόσμο. Κάποιοι μου λένε "είναι αντικαλλιτεχνικό γιατί ο κόσμος ξενερώνει". Εγώ, παρ' όλα αυτά, θέλω να τραγουδάω με ανοιχτά μάτια και να βλέπω και τον κόσμο πώς αντιδρά».

—Βλέπω στον τοίχο τα φέγγυ δολάν με το «Ζήτω το ΕΑΜ» (από την παράσταση του Περού) και απέναντί ένα σημαίο των ΗΠΑ. Πώς συμβιβάζονται αυτά;

«Συνυπάρχουν μέσα μου αυτά τα στοιχεία, χωρίς το ένα να ενοχλεί το άλλο. Στη μουσική αυτό συμβαίνει. Υπάρχει, για παράδειγμα, αντίρρηση με μουσική των Βορείων από τον πόλεμο Βορείων και Νοτίων. Είναι ο ύμνος του "Λόρδου Μπάιρον", των σπουδαστών της εποχής εκείνης, που είχαν φτιάξει το δικό τους πυρήνα [εκεί ανήκε και ο Ξενακός]. Ελεγε "Γεια και χαρά, σπουδαζούσα γενιά... Λόρδος Μπάιρον, λόχος ΕΛΑΣ ΕΠΟΝ". Βλέπεις, λοιπόν, ότι κι αυτοί δεν κωλώσανε να πάρουν».

—Ωστόσο, εσείς είχατε αριστερό παρελθόν, αλλά ορισμένες αμερικανόφερτες μουσικές «εμμονές» σε μια εποχή που οτιδήποτε αμερικανόφερο αντιμετώπιζόταν καχύποπτα...

«Ήμουν ήδη διαμορφωμένος όταν άρχισε να συμβαίνει αυτό. Δηλαδή αυτή η εποχή πολιτικοποίησης αρχίζει το '60, όταν ήμουν σχεδόν 20 χρόνων. Οτι είχα να πάρω το είχα πάρει μέσα από αστυνομικές και κομμουνιστικές ταινίες, τα 45άρια των πάρτι της δεκαετίας του '50 και την αμερικανική παραφολογία της "Μάσκας". Εκείνη την εποχή, επειδή ήταν πρόσφατη η ιστορία του Εμφυλίου, κανείς δεν μίλαγε για πολιτικά κι όλα αυτά ερχόντουσαν χωρίς λογαριασμό και χωρίς καθόληνη. Η γραμμή της επιστροφής στις ρίζες υπήρξε τη δεκαετία του '60 και γι' αυτό υπήρξαν και παιδιά που μεγάλωσαν και δεν άκουσαν Μπίτλς. Εκ

των υστερών, βέβαια, έγιναν όλα σάλα τραπέζια ένα. Οι πάντες τα πάντα».

—Οι πάντες ακούν τα πάντα, αλλά η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια τοιφτελιζέται...

«Έχουμε πέσει σε μια τέτοια λούμπα. Τα τελευταία χρόνια αυτό που κυριαρχεί είναι ο ήχος του βήθους της Ανατολής με τα αυτιά».

Μοναχικοί δημιουργοί -μοναχικοί άνθρωποι

—Στο έντεχνο διακρίνετε κάτι πιο ελπιδοφόρο;

«Το έντεχνο στις μέρες μας έχει χάσει τους κύριους εκπροσώπους του είτε γιατί κάποιοι χάθηκαν οριστικά, σαν τον Λαϊκό, είτε γιατί αποσύρθηκαν στη σιωπή τους, σαν τον Κουγιουμτζή, είτε γιατί μπλέχτηκαν με άλλου είδους δραστηριότητες, σαν τον Ξαρχάκο. Ετσι, το έντεχνο σχεδόν δεν υπάρχει με την έννοια που υπήρχε το '60. Τους δημιουργούς, όμως, τους φτιάχνουν και οι εποχές. Εγώ ξεκίνησα με τέτοια τραγούδια, αλλά τώρα, όταν μου λένε "γιατί δεν γράφεις τέτοια", απαντώ "και τέτοια να γράφω δεν θα 'χουν την απήχηση που είχαν, γιατί τα παιδιά δεν τραγουδούν στους δρόμους, οι φοιτητές δεν μαζεύονται στα δωμάτια να τραγουδήσουν με κιθάρα. Τώρα είναι μοναχικοί δημιουργοί για μοναχικούς ανθρώπους"».

—Κι όμως, οι θραδίες στις «Γραμμές» με τα τραγούδια του Μίκι απέδειξαν το αντίθετο...

«Αυτό είναι παρήγορο. Όμως τα τραγούδια αυτά είχαν συναισθηματική φόρτιση, συνδεδεμένη με την εποχή που γράφτηκαν. Ανακαλούσαν μνήμες ιστορικές και κοινωνικές του '60 και του '70, τότε που ακόμα αυτά τα τραγούδια κάπ σήμαιναν».

—Εσείς, πάντως, έχετε μια τάση να επιστρέψετε στο παρελθόν σας. Δεν αντιλέτε, όπως κάνετε

παλιά, θέματα από την επικαιρότητα, πολιτική ή κοινωνική, για να τα σχολιάσετε, όπως κάνατε στις παλαιότερες δουλειές σας, με χιούμορ. Δεν σπκωνεί χιούμορ η εποχή;

«Δεν είναι καθόλου έτσι. Η τελευταία προσωπική μου δουλειά, αν εξαιρέσει κανείς αυτήν και το "Άχ, πατριδα μου γλυκιά", ήταν το "Ποιά θα γίνω μαργακός", με όλα αυτά τα στοιχεία. Υπάρχει αυτή η παράμετρος και δεν νομίζω ότι θα πάψει να υπάρχει».

—Χαρακτηριστικό της εποχής είναι, πάντως, η

μαζικότητα. Μέσα στη μαζικότητα παραγωγής καινούργιων δίσκων, εκπομπών και εκδηλώσεων, αισθάνεστε ότι δεν έχετε την απήχηση που θα ήθελατε να είχατε ή που είχατε κάποτε;

«Φυσικά. Τα πράγματα καθοδηγούνται πλέον από ασήμαντους ανθρώπους που ασχολούνται με ασήμαντα πράγματα. Είναι κάτι νάνοι που υπερασπίζονται άλλους νάνους. Και κάποιες σημαντικές περιόδους της μουσικής δεν ακούγονται σχεδόν καθόλου πια. Πολύ δύσκολα δηλαδή μπορεί κάποιος να ακούσει Θεοδωράκη στο ραδιόφωνο, Ξαρχάκο ή Λαϊκό, παρά μόνο σε κάτι ειδικά αφιερώματα. Εξαιρεση αποτελεί η ΕΡΑ, όπου ακόμα υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που ξέρουν πάρα πολύ καλά τη δουλειά τους».

—Εξίσου μαζική είναι και η έννοια της διασκέδασης... «Θυμάμαι που μου έλεγε ο Γκάτσος κάτι που είχε γράψει ο Γέιτς, κάπως έτσι: "Τα πράγματα έχουν αλλάξει. Το γεράκι

κάνει όλο και μεγαλύτερους κύκλους και δεν ακούει τη φωνή του γερακιάρη". Ζούμε ένα μπάχαλο που δεν ελέγχεται. Κάποτε μιλάγαμε εμείς της Αριστεράς για τα σκοτεινά κέντρα αποφάσεων. Αυτή τη στιγμή νομίζω πως ούτε κι αυτά δεν υπάρχουν. Δεν ακούει κανείς κανέναν».

—Συνεπώς ο καινούργιος χώρος που φτιάχνετε με την Άννα τη Βαγενά στο Μεταξουργείο θα 'ναι διαφορετικός. Πώς ακριβώς θα είναι, αλήθεια;

«Είναι μια παλιά αποθήκη που αναπαλαιώνεται τώρα από το ΥΠΕΧΩΔΕ. Θα είναι ένας χώρος πολλαπλών χρήσεων. Θα ανεβάσει η Άννα κάποια έργα του ρεπερτορίου της, θα εμφανίζομαι εγώ και θα μπορούμε να φιλοξενούμε κάποιους που τους πάμε και μας πάνε. Και θα 'χει ελαστικό ωράριο. Δεν μπορείς, βρε αδελφέ, να 'ναι μεσημέρι, να πέφτει βροχή και να ακούς ένα κουαρτέτο εγχόρδων».

Εξυπνες "Ε" αγορές

ΕΝΑ ΣΜΟΡΦΟ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΕΤ ΣΗΚΩΝΕΙ ΟΛΟ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ ΣΑΣ

- ΒΑΛΙΤΣΑ ΜΕ ΡΟΔΕΣ 70 cm
- ΤΡΟΛΕΪ 57 cm
- ΒΑΛΙΤΣΑ ΜΙΚΡΗ 44 cm
- ΣΑΚ ΒΟΥΑΓΙΑΖ 62 cm
- ΝΕΣΕΞΕΡ 24cm

Ενα ποθύ όμορφο ταξιδιωτικό σετ των 5, σας προσφέρεται τώρα στην πιο προσιτή τιμή! Είναι εξαιρετικής ποιότητας από μπλε-κόκκινο ανθεκτικό υλικό και χωράει άνετα τις οικογενειακές σας αποσκευές.

Αποκτήστε το σήμερα μόνο με 19.500 δραχ. και ...

...ΚΑΛΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ!

ΠΩΣ ΘΑ ΤΟ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ:

1. Συμπληρώστε στο κουπόνι παραγγελίας με ακρίβεια όλα τα στοιχεία σας.
2. Ταχυδρομήστε το στη διεύθυνση: **Χ.Κ. ΤΕΓΟΠΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ Α.Ε., ΜΙΝΩΣ 10-16, 117 43 ΑΘΗΝΑ** με την ένδειξη στο φάκελο: **ΕΞΥΠΝΕΣ ΑΓΟΡΕΣ-ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΕΤ**. Δεν χρειάζεται να στείλετε χρήματα.
3. Το ποσό των 19.500 δραχ. (συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.) συν 2.500 δραχ. για τα έξοδα αποστολής θα το πληρώσετε στο ταχυδρομείο, επί αντικαταβολή, 15 ημέρες μετά τη λήψη της παραγγελίας.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ

Κάντε την παραγγελία σας με χρέωση της πιστωτικής σας κάρτας στο τηλ. **92 96 740**, από Δευτέρα-Παρασκευή 9 π.μ.-4 μ.μ. Κάρτες που γίνονται δεκτές: **VISA-ΕΘΝΟΚΑΡΤΑ-ΕΜΠΟΡΟΚΑΡΤΑ-ΠΙΣΤΕΩΣ-AMERICAN EXPRESS-MASTERCARD-EUROCARD**.

Εάν δεν μπορείτε να πληρώσετε από το σετ, μπορείτε εντός 10 ημερών να το επιστρέψετε μαζί με την αρχική του συσκευασία, και να σας επιστραφούν τα χρήματά σας εκτός των εξόδων αποστολής.

ΔΕΚΤΕΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΜΕΣΩ FAX: 90 28 023 ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΤΗΛ.: 92 96 740
ΠΡΟΣΟΧΗ! Ο αριθμός των ταξιδιωτικών σετ είναι περιορισμένος και θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.

Εξυπνες Ε αγορές
ΚΟΥΠΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΕΤ

ΕΠΩΝΥΜΟ _____

ΟΝΟΜΑ _____

ΟΔΟΣ _____ ΑΡΙΘΜΟΣ _____

T. K. _____ ΠΟΛΗ _____

ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ _____ ΤΗΛ. ΕΡΓ. _____

(Συμπληρώστε τα στοιχεία σας με κεφαλαία)